

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519200509
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3519200509.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtňa 48, IČO 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Mýtňa 48 proti žalovanej D. W., nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke Slovenskej republiky, trvale bytom D. XXX o zaplatenie 2.027,99 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 12Csp/9/2019-79 zo dňa 15. októbra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. čo do uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu 1.669,73 eur potvrdzuje a v napadnutej časti vo výroku II. čo do uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.027,99 eur od 03.05.2016 do 02.07.2019, zo sumy 1.969,73 eur od 03.07.2019 do 17.09.2019, zo sumy 1.909,73 eur od 18.09.2019 do 17.10.2019, zo sumy 1.849,73 eur od 18.10.2019 do 19.11.2019, zo sumy 1.789,73 eur od 20.11.2019 do 17.12.2019, zo sumy 1.729,73 eur od 18.12.2019 do 23.01.2020, zo sumy 1.669,73 eur od 24.01.2020 do zaplatenia ako aj v súvisiacom výroku III. o náhrade trov konania zrušuje a v tejto časti vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 358,26 eur spolu s úrokmi z omeškania zastavil /výrok I./, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.669,73 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 2.027,99 eur od 03.05.2016 do 02.07.2019, zo sumy 1.969,73 eur od 03.07.2019 do 17.09.2019, zo sumy 1.909,73 eur od 18.09.2019 do 17.10.2019, zo sumy 1.849,73 eur od 18.10.2019 do 19.11.2019, zo sumy 1.789,73 eur od 20.11.2019 do 17.12.2019, zo sumy 1.729,73 eur od 18.12.2019 do 23.01.2020, zo sumy 1.669,73 eur od 24.01.2020 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku /výrok II./, žalobcovi voči žalovanej priznal právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku /výrok III./ a nakoniec rozhodol, že žalobcovi sa vracia zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 14,80 eur, ktorý mu bude vrátený po právoplatnosti tohto rozsudku prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a. s., Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica IČO: 36 631 124, a to v lehote najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o vrátení poplatku /výrok IV./.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že právny predchodca žalobcu /Všeobecná úverová banka, a.s./ sa podanou žalobou domáhala od žalovanej zaplatenia sumy 2.027,99 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 03.05.2016 do zaplatenia, čo odôvodnil tým, že ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. uzatvoril so žalovanou dňa 02.07.2013 zmluvu o pôžičke,

na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 2.500,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 60-tich mesačných splátkach v sume 80,23 eur, a to až do celkovej sumy vo výške 4.813,80 eur. Do dňa podania žaloby uhradila z uvedenej sumy sumu 2.174,85 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 19.04.2016 úver zosplatnil.

3. Uznesením č. k. 12Csp/9/2019-49 zo dňa 17.07.2019 súd pripustil, aby do konania na strane žalobcu na miesto doterajšieho žalobcu vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia s.r.o., s ktorým pokračoval v konaní na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2019.

4. Žalobca v priebehu konania oznámil, že žalovaná po podaní žaloby vykonala úhrady v sume 358,26 eur, a to úhradu dňa 02.07.2019 v sume 58,26 eur, úhradu dňa 17.09.2019 v sume 60,- eur, úhradu dňa 17.10.2019 v sume 60,- eur, úhradu dňa 19.11.2019 v sume 60,- eur, úhradu dňa 17.12.2019 v sume 60,- eur a úhradu dňa 23.01.2020 v sume 60,- eur. Z tohto dôvodu zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 358,26 eur s prislúchajúcim úrokmi z omeškania späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Zároveň upravil petít žaloby tak, že žiadal žalovanú zaviazat' na zaplatenie 1.669,73 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 2.027,99 eur od 03.05.2016 do 02.07.2019, zo sumy 1.969,73 eur od 03.07.2019 do 17.09.2019, zo sumy 1.909,73 eur od 18.09.2019 do 17.10.2019, zo sumy 1.849,73 eur od 18.10.2019 do 19.11.2019, zo sumy 1.789,73 eur od 20.11.2019 do 17.12.2019, zo sumy 1.729,73 eur od 18.12.2019 do 23.01.2020, zo sumy 1.669,73 eur od 24.01.2020 do zaplatenia. Súd podľa § 144, § 145 ods. 1 až 3 a § 146 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 358,26 eur s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania zastavil.

5. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že dňa 02.07.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou uzatvorená zmluva, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky vo výške 2.500,- eur, ktoré žalovaná čerpala dňa 02.07.2013 a ktoré sa zaviazala splácať v pravidelných 60-tich mesačných splátkach v sume 80,23 eur, a to až do celkovej sumy vo výške 4.813,80 eur (60 x 80,23 eur). Do dňa rozhodnutia súdu uhradila žalovaná z uvedenej sumy sumu 2.174,85 eur, ktorá skutočnosť vyplýva i z prehľadu splátok a úhrad. Žalovaná suma ku dňu podania žaloby predstavovala čiastku vo výške 2.027,99 eur, po čiastočnom späťvzatí sumu 1.669,73 eur. Žalobcom uplatnená suma 2.027,99 eur pozostáva z dlžnej sumy 392,51 eur, ktorá predstavuje neuhradenú úverovú splátku č. 28 splatnú dňa 20.11.2015 v sume 71,59 eur, splátku č. 29 splatnú dňa 20.12.2015 v sume 80,23 eur, splátku č. 30 splatnú dňa 20.01.2016 v sume 80,23 eur, splátku č. 31 splatnú dňa 20.02.2016 v sume 80,23 eur a splátku č. 32 splatnú dňa 20.03.2016 v sume 80,23 eur a ktorá ďalej predstavuje dlžnú sumu predčasne zosplatnenej istiny zostatku úveru v sume 1.635,48 eur, ktorá predstavuje zostatok len "čistej" istiny úveru bez navýšenia o zmluvné úroky. Žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou č. 28 splatnou dňa 20.11.2015.

6. Zistené skutočnosti súd posúdil podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 497 ods. 1, § 499, § 502 ods.1 veta prvá, § 273 ods. 1, § 365, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Uviedol, že bolo preukázané uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Právny predchodca žalobcu vystupoval pri uzatvorení zmluvy v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná vystupovala ako fyzická osoba - spotrebiteľ, možno z tohto jednoznačne dovodiť, že uzavretá zmluva má spotrebiteľský charakter. Súd po preskúmaní uzavretej zmluvy dospel k záveru, že zmluva obsahovala všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch platným a účinným v čase uzavretia zmluvy. Žalovanej bol schválený úverový rámec vo výške 2.500,- eur, ktorý jej bol poskytnutý dňa 02.07.2013. Tento úver sa žalovaná zaviazala splácať v 60-tich mesačných splátkach po 80,23 eur, a to až do celkovej sumy vo výške 4.813,80 eur. Žalovaná si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy neplnila riadne a včas, dostala sa do omeškania so splátkou č. 28 splatnou dňa 20.11.2015, preto bola listom zo dňa 27.02.2016 vyzvaná k úhrade dlžných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. K úhrade dlžných splátok v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, preto bol úver dňa 19.04.2016 zosplatnený, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 27.04.2016 a zásielka sa považovala za doručení piatym dňom od podania na poštovú prepravu v zmysle článku 15.2. zmluvných podmienok. Žalovaná titulom úhrady predmetného záväzku zaplatila žalobcovi iba sumu 2.174,85 eur, ktorú žalobca zohľadnil v žalobnom návrhu a následne po začatí konania sumu 358,26 eur. Súd preto žalobe po úprave žalobného petitu v dôsledku čiastočného späťvzatia vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.669,73 eur, ktorá suma predstavuje nesplatenú časť úveru. Z dôvodu, že žalovaná si riadne a včas neplnila zmluvné povinnosti, dostala sa s plnením do omeškania, a to dňom nasledujúcim po dni splatnosti (počnúc šiestym dňom odo dňa nasledujúceho po oznámení

o vyhlásení okamžitej splatnosti a počnúc dňom nasledujúcim po dni jednotlivkej vykonanej úhrady). Základná úroková sadzba ECB platná ku dňu splatnosti bola vo výške 0 %. Nakoľko súd považoval i v tejto časti žalobný návrh za dôvodný, uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalovanú istinu spolu s úrokmi z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku. Lehotu na splnenie uloženej povinnosti určil žalovanej v súlade s § 232 ods. 3 CSP, keďže neboli zistené zákonné podmienky pre určenie dlhšej lehoty na splnenie povinnosti.

7. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil s poukazom na § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tým, že v predmetnej veci si žalobca uplatňoval zaplatenie sumy 2.027,99 eur, následne zobral žalobu v časti o zaplatenie 358,26 eur späť z dôvodu čiastočných úhrad zo strany žalovanej, čím žalovaná procesne zavinila zastavenie konania v uvedenej časti a preto bol v konaní plne úspešný žalobca, ktorému súd priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Rozhodnutie o vrátení súdneho poplatku žalobcovi súd odôvodnil podľa § 11 ods. 3, 4, 6 a 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Žalobca zaplatil zo žaloby súdny poplatok vo výške 121,50 eur. Vzhľadom k tomu, že žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie 358,26 eur späť pred prvým pojednávaním, po čiastočnom späťvzati zostala predmetom konania suma 1.669,73 eur, ktorej zodpovedá výška súdneho poplatku 100,- eur, žalobcovi preto súd vráti sumu 14,80 eur (ktorá zodpovedá rozdielu medzi zaplateným súdnym poplatkom 121,50 eur mínus 100,- eur = 21,50 eur, krátenému podľa zákona o 6,70 eur).

9. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná a to do výroku, ktorým bola zaviazaná na peňažné plnenie žalobcovi. Podľa nej sa súd prvej inštancie sa nevysporiadal z aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu. Žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní, pretože zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nepredložil doručenkú k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručenkú k tomuto oznámeniu. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 27.04.2016 dostalo do sféry dispozície žalovanej, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť, oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Vo veci sa jedná o úver, kedy postupník, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu žalobca) je povinný tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitimácie, vrátane, či bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách, ktoré stanovuje zákonné podmienky pre právo banky na postúpenie jej pohľadávky voči dlžníkovi. Ďalej žalovaná uviedla, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru vyžaduje v zmysle § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka dva úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca nepredložil doklad - doručenkú, že žalovanej bola takáto výzva doručená. Okrem toho v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou platného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy aj povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovanú) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Žalobca uviedol vo svojom vyjadrení, že žalovanej posielal obyčajnou zásielkou vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalobca musí predložiť doklad doručenkú podpísanú žalovanou. Je teda nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom a keďže nedošlo ku platnému zosplateniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vznikutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore. Nakoniec žalovaná poukázala na to, že ustanovenia zmluvnej podmienky v zmysle ktorej: Oznámenia zasielané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené, a to aj v prípade že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Fikcia doručovania, vyhlásila Národná banka Slovenska za neprijateľnú zmluvnú podmienku a pokutovala banku zaň. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhla, aby súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na nové rozhodnutie.

10. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Podľa neho je napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu vecne správny, súd sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne sa v plnej miere žalobca stotožňuje. K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitimácie

uviedol, že táto bola v spore preukázaná, súd prvej inštancie o nej rozhodol samostatným uznesením č.k. 12Csp/9/2019 - 49 zo dňa 17.07.2019. Vzhľadom na uvedené, na zaplatení žalovanej sumy trvá žalobca naďalej v celom rozsahu a preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v napadnutých výrokoch potvrdil.

11. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovanej, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. čo do uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu 1.669,73 eur podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť a v napadnutej časti vo výroku II. čo do uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.027,99 eur od 03.05.2016 do 02.07.2019, zo sumy 1.969,73 eur od 03.07.2019 do 17.09.2019, zo sumy 1.909,73 eur od 18.09.2019 do 17.10.2019, zo sumy 1.849,73 eur od 18.10.2019 do 19.11.2019, zo sumy 1.789,73 eur od 20.11.2019 do 17.12.2019, zo sumy 1.729,73 eur od 18.12.2019 do 23.01.2020, zo sumy 1.669,73 eur od 24.01.2020 do zaplatenia ako aj v súvisiacom výroku III. o náhrade trov podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušiť a v tejto časti vec vrátiť podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Žalobca si, po čiastočnom späťvzati žaloby a s tým súvisiacim čiastočným zastavením konania /výrok I. napadnutého rozsudku, ktorý odvolaním napadnutý nebol, stal sa právoplatným a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu je nedotknutý/ podanou žalobou proti žalovanej uplatňuje právo na zaplatenie 1.669,73 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania tvrdiac, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ uzatvorila so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o pôžičke, podľa ktorej aj veriteľ žalovanej pôžičku poskytol, ale žalovanú túto riadne a včas nespĺcala a tak veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť pôžičky a zaplatenia jej zostatku sa v spore domáha. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. po uzatvorení zmluvy so žalovanou zanikla a jej právnym nástupcom sa stala Všeobecná úverová banka, a.s. /pôvodný veriteľ/. Menovaná banka v priebehu konania zmluvou o postúpení pohľadávok postúpila svoju pohľadávku voči žalovanej uplatnenú v tomto spore na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. a na jej návrh súd prvej inštancie uznesením č.k. 12Csp/9/2019-49 zo dňa 17.07.2019 pripustil, aby do konania na strane žalobcu menovaná spoločnosť vstúpila. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.10.2019.

13. Práve aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu Intrum Slovakia s.r.o. namieta vo svojom odvolaní žalovaná, keď tvrdí, že neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenia predčasnej splatnosti pôžičky a preto v čase postupovania pohľadávky zo strany Všeobecnej úverovej banky, a.s. na súčasného žalobcu sa nejednalo o splatnú pohľadávku a tak bolo toto postúpenie v rozpore s § 92 ods.8 zákona č.483/2001 Z.z. o bankách, a preto neplatné.

14. Odvolací súd k tomu uvádza, že žalovaná má pravdu, ak uvádza, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách stanovuje podmienky, za ktorých môže banka platne postúpiť svoju peňažnú pohľadávku voči klientovi na tretiu osobu. Súdna prax tiež judikovala, že takouto postupovanou pohľadávkou môže byť len pohľadávka splatná. V danej veci však námietka žalovanej o tom, že pohľadávka Všeobecnej úverovej banky, a.s. voči nej, ktorá je predmetom tohto sporu, nebola v čase postúpenia na žalobcu splatná /a preto je postúpenie neplatné/ z dôvodu, že nebola v súlade so zákonom vyhlásená jej predčasná splatnosť, neobstojí. Bez ohľadu na platnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pôžičky žalovanej totiž z dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie vyplýva, že termín konečnej splatnosti pôžičky bol zmluvou o pôžičke stanovený na 7/2018 /60 mesačných splátok pôžičky s dátumom prvej splátky 20.8.2013 a dátumom poslednej splátky 20.7.2018/ a k prevodu pohľadávky zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na žalobcu prišlo v roku 2019, teda v čase, kedy už boli splatné podľa zmluvy všetky splátky pôžičky a teda celá pohľadávka z pôžičky bola splatná. Menovaná banka tak žalobcovi postupovala splatnú peňažnú pohľadávku voči žalovanej a z tohto dôvodu nemožno mať o platnosti postúpenia pohľadávky pochybnosti. Podľa odvolacieho súdu je tak na strane žalobcu aktívna vecná legitímácia daná.

15. Aj keď otázky platnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti pôžičky nie je z pohľadu platnosti postúpenia pohľadávky relevantná, a rovnako tak ani z pohľadu dlhu žalovanej na istine pohľadávky /ktorá je minimálne od 20.7.2018 splatná/, tak uvedená otázka má význam z hľadiska posúdenia toho, kedy sa žalovaná so svojim peňažným plnením dostala do omeškania a odkedy tak žalobcovi popri istine pohľadávky prináležia aj zákonné úroky z omeškania.

16. Súd prvej inštancie žalobcovi priznal úroky z omeškania 5 % ročne zo sumy 2.027,99 eur od 03.05.2016 do 02.07.2019, zo sumy 1.969,73 eur od 03.07.2019 do 17.09.2019, zo sumy 1.909,73 eur od 18.09.2019 do 17.10.2019, zo sumy 1.849,73 eur od 18.10.2019 do 19.11.2019, zo sumy 1.789,73 eur od 20.11.2019 do 17.12.2019, zo sumy 1.729,73 eur od 18.12.2019 do 23.01.2020, zo sumy 1.669,73 eur od 24.01.2020 do zaplatenia, vychádzajúc so záverov, že žalovaná si riadne a včas neplnila dojednané splátky pôžičky, preto bola listom zo dňa 27.02.2016 vyzvaná k úhrade dlžných

splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru a keďže k úhrade dlžných splátok v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, bola pôžička dňa 19.04.2016 veriteľom zosplatnená. Ku dňu zosplatnenia predstavoval dlh žalovanej na omeškaných splátkach pôžičky ku dňu zosplatnenia a na istine pôžičky, ktorá sa stala predčasne splatnou spolu 22.027,99 eur. Žalovaná potom na tento dlh uhradila v priebehu konania úhradu dňa 02.07.2019 v sume 58,26 eur, úhradu dňa 17.09.2019 v sume 60,- eur, úhradu dňa 17.10.2019 v sume 60,- eur, úhradu dňa 19.11.2019 v sume 60,- eur, úhradu dňa 17.12.2019 v sume 60,- eur a úhradu dňa 23.01.2020 v sume 60,- eur.

17. Odvolací súd po preskúmaní veci nemôže súhlasiť s uvedeným záverom súdu prvej inštancie, že predmetná pôžička sa stala predčasne splatnou dňa 19.04.2016, kedy veriteľ riadne vyhlásil predčasnú splatnosť pôžičky v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Vyhlásenie predčasnej splatnosti celej peňažnej pohľadávky, u ktorej bolo dojednané plnenie v splátkach je v zmysle uvedených zákonných ustanovení možné pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené a zároveň najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď veriteľ súčasne upozornil dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Či boli tieto podmienky splnené alebo nie, nie je predmetom posudzovania odvolacím súdom, keď týmto smerom ani žalovaná svoje odvolanie nesmerovala. Podstatné ale je, že vyhlásenie predčasnej splatnosti v zmysle uvedených zákonných ustanovení je vo svojej podstate adresovaným jednostranným právnym úkonom veriteľa, ktorý svojmu dlžníkovi oznamuje, že žiada zaplatiť celý zostávajúci dlh naraz, pre omeškanie dlžníka s plnením dojednaných splátok. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle - samotný jednostranný právny úkon dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej strane. Slovné spojenie dostane do jeho dispozície je nutné vykladať v zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti zachytávajúcej právny úkon, postačuje ak sa jednostranný právny úkon dostane do sféry dispozície druhej strany, ktorej je určený a tá ma tak možnosť sa s jeho obsahom oboznámiť. Nie je pritom rozhodujúce, či sa s obsahom právneho úkonu jeho adresát skutočne oboznámil alebo nie, rozhodujúce je, že mal tú možnosť.

18. V intenciách danej veci to znamená, že aby vyhlásenie predčasnej splatnosti pôžičky veriteľom / list-oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru veriteľa Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 27.04.2016 adresovaný žalovanej/ nadobudlo účinnosť, teda aby sa pôžička stala skutočne predčasne splatnou, muselo sa uvedené vyhlásenie /list/ dostať do sféry dispozície žalovanej, ktorej ako dlžníkovi bolo adresované. Žalobca v podanej žalobe, ani v inom písomnom podaní súdu netvrdí, že uvedené písomné vyhlásenie predčasnej splatnosti pôžičky žalovanej zaslal, resp. že by jej bolo doručené. Takéto skutočnosti nevyplývajú ani z dokazovania, ktoré vo veci súd prvej inštancie vykonal. Samotná žalovaná doručenie tohto písomného vyhlásenia v odvolaní poprela. Za uvedeného stavu nie je možné učiť záver o tom, že vyhlásenie predčasnej splatnosti pôžičky veriteľom ku dňu 19.04.2016 bolo účinné a preto nie je možné ani uzavrieť, či žalovaná svoj peňažný dlh plnila riadne a včas, resp. sa s jeho plnením dostala do omeškania /kedy a s akým dlhom/ a či teda, a odkedy a z akej sumy patria žalobcovi ako veriteľovi aj úroky z omeškania z nezaplatenej istiny dlhu žalovanej.

19. Na základe uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. čo do uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi istinu 1.669,73 eur podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil a v napadnutej časti vo výroku II. čo do uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.027,99 eur od 03.05.2016 do 02.07.2019, zo sumy 1.969,73 eur od 03.07.2019 do 17.09.2019, zo sumy 1.909,73 eur od 18.09.2019 do 17.10.2019, zo sumy 1.849,73 eur od 18.10.2019 do 19.11.2019, zo sumy 1.789,73 eur od 20.11.2019 do 17.12.2019, zo sumy 1.729,73 eur od 18.12.2019 do 23.01.2020, zo sumy 1.669,73 eur od 24.01.2020 do zaplatenia ako aj v súvisiacom výroku III. o náhrade trov /ktorý už po zrušení časti meritórne rozhodnutia súdu prvej inštancie nemôže obstáť/ podľa § 389 ods. 1 písm. b) zrušil a v tejto časti vec vrátil podľa § 391 ods. 1 CSP súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie, aby vyzval žalobcu na tvrdenie a preukázanie okolností účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti predmetnej pôžičky, následne na základe doplnených tvrdení žalobcu a doplneného dokazovania urobiť záver o omeškaní žalovanej s plnením jej peňažného dlhu voči žalobcovi a následne aj o nároku žalobcu na úrok z omeškania. Vo veci uplatnených úrokov z omeškania potom súd prvej inštancie opätovne rozhodne. Súčasne s rozhodnutím vo veci samej rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).